

Хмари з моря

Анатолій Качан

З моря сунуть чорні хмари.
В день ясний, усім назло,
Чорні хмари, як примари,
Йдуть у наступ на село.

Сад притих у передгроззі –
Ні ку-ку, ні тьох-тьох-тьох.
Раптом з хмари перші сльози
Покотились, як горох.

Перші сльози, хмари чорні –
То не горе, друже мій.
Та за ними – ось де горе! –
Суне з клекотом із моря
Синя хмара-градобій!!.

Від тієї хмари з льодом
Стало холодно в саду,
Кличе груша біля броду,
А опудало – з городу:
"Ми вам станем у пригоді,
Відверніть від нас біду!..."

Де не взявся хлопчик-вихор,
Крикнув хмарі-еНеЛО:
– Ти в садах накоїш лиха,
Не пущу тебе в село!!.

Гримнув тут і грім на хмари, –
Аж здригнувся наш садок, –
І погнав їх, як отару,
Батогами блискавок.

І покірно хмара синя,
Хмара грізна та крута
Понесла мішки на спині
На дрімучі болота.

Там і висипала град
Та й пішла на Хмароград.

Літня злива прошуміла,
Як небесний водоспад.
Злива яблук натрусила,
У саду – яблукопад.

Води з хмар біжать до Бугу,
Далі – в море, океан.
Грають балки і яруги –
Степу нашого орган .

А на райдузі над гаєм
Із семи барвистих дуг,
Як на струнах, жайвір грає
Та ще й пісеньку співає
Про степи і річку Буг.

У саду на свіжій сні
Спить хлопчина в курені.
Відвернувши хмару синю,
Він під соло солов'їне
Усміхається вві сні.

Степова річка
Над лугами, наді мною
Гнеться райдуга дугою.
То веселка-степовичка
Набирає воду з річки.

Гей, веселко, не пий воду,
Бо наробиш людям шкоди:
Вип'єш воду – і зміліє
Наша річка Чичиклія.

Будуть гуси гел'отати:
"Де поділося латаття,
Що пишалося все літо
Білим цвітом, жовтим цвітом?.."

Буде плакати до ранку
В комишах очеретянка:
"Чичикліє, Чичикліє,
Ти найкраща річка в світі!
Чичикліє, Чичикліє,
Як мені без тебе жити?.."